

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 305/2023
30.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Сенада Османлића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Сенада Османлића, адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 7/22 од 05.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 36/23 од 31.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сенада Османлића, адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 7/22 од 05.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 36/23 од 31.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 7/22 од 05.12.2022. године, окривљени Сенад Османлић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од три године и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 5. у вези става 1. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, а потом је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и три месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 17.06.2020. до 24.12.2020. године, као и време проведено под мером забране напуштања стана од 24.12.2020. до 27.09.2021. године. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимања пиштоља марке „Застава“ калибра 7,62 мм, фабричког броја ..., са шест метака за наведени пиштољ.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка, трошкове кривичног поступка ВЈТ- у Нови Пазар, наведене у изреци пресуде, судски паушал у износу од 12.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и трошкове вештачења, о чијој висини ће бити одлучено

накнадно, посебним решењем. Поред тога, наследници оштећеног, сад пок.АА су упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 36/23 од 31.01.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Новом Пазару и браниоца окривљеног Сенада Османлића, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног Сенада Османлића, адвокат Златан Куртовић, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачака 1) ЗКП у вези члана 94.ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на суђење првостепеном суду или укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду или преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело тешке телесне повреде из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, а ослободити окривљеног од оптужбе за кривично дело из члана 348. ст. 5 у вези ст.1 КЗ, као и да у смислу одредбе члана 488. ст.3. ЗКП одложи извршење наведене пресуде до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног Сенада Османлића у захтеву наводи да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати.

Као незаконите доказе, бранилац означава записнике о ранијем испитивању лица која су ослобођена дужности сведочења, у смислу члана 94. ст.1 ЗКП и то сведока ББ и ВВ, браће окривљеног, као и сведока ГГ, сина окривљеног. Бранилац истиче да су на главном претресу одржаном пред првостепеним судом, у смислу одредбе члана 406. ст.1 тач.3 ЗКП, поред осталих доказа, изведени докази читањем исказа претходно испитаних сведока ББ, ВВ и ГГ, на којим исказима се, поред других изведених доказа, заснива побијана пресуда. Наведени докази су незаконити јер се записници о ранијем испитивању лица која су ослобођена дужности сведочења (члан 94. ст.1. ЗКП), као што је случај у конкретној ситуацији, не смеју извести, односно прочитати, уколико наведена лица нису позвана на главни претрес или уколико су на главном претресу изјавила да неће да сведоче. Како наведени сведоци нису уредно позвани на главни претрес, а ради се о лицима која су ослобођена дужности сведочења, то нису постојали законски услови за читање њихових исказа.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, нема битне повреде одредаба кривичног поступка на коју бранилац окривљеног указује. Ово стога што је првостепени суд у образложењу пресуде оценио

исказе наведених сведока као неверодостојне, наводећи да су исти „пристрасни, неуверљиви, неаргументовани и нелогични.“ Ако се има у виду, да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји само ако се пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати, а у конкретном случају, пресуда се заснива на другим доказима, то није учињена битна повреда на коју бранилац неосновано указује.

Према томе, обзиром да правноснажне пресуде нису засноване на исказима наведених сведока, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су у погледу наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, од стране Врховног касационог суда, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Сенада Османлића у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да према резултатима доказног поступка и чињеничног описа субјективних елемената кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, не произилази постојање кривице, као елемента кривичног дела из чл.14. КЗ, односно умишљаја из чл.25. КЗ. Бранилац истиче да радње окривљеног без постојања субјективних елемената кривичног дела и постојања намере за лишење живота другог лица, нису могле бити правно квалификоване као кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, већ као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. КЗ.

Одредбом члана 14. став 1. КЗ прописано да је кривично дело оно које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено, док је одредбом члана 22. став 1. КЗ прописано да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено.

У чињеничном опису у изреци првостепене пресуде је наведено да је окривљени Сенад Османлић, у време и на месту описаном у изреци „ у стању урачунљивости, свестан својих дела чија извршења је хтео, уз истовремену свест о забрањености својих дела, покушао другог да лиши живота...на тај начин што је најпре дошло до вербалне расправе због заграђивања парцеле...након чега је окривљени Сенад Османлић отишао до своје куће удаљене око педесетак метара од места догађаја, узео пиштољ...вратио се на лице места и са удаљености од неколико метара, из наведеног пиштоља, у намери да лиши живота оштећеног АА, испалио један пројектил у правцу истог и погодио га у пределу стомака наневши му тешке телесне повреде опасне по живот... а смртна последица није наступила услед адекватне и брзе лекарске интервенције“.

Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају радња извршења прецизно наведена - испаливање пројектила у пределу стомака оштећеног, као виталног дела тела, да је јасно описана намера окривљеног да оштећеног лиши живота, као и сви елементи умишљаја – свест о делу и воља за извршење радње, те сходно томе радња правилно правно квалификована као кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ. Стога су, по оцени овог суда, неосновани наводи браниоца у захтеву за заштиту законитости да се у конкретном случају ради о кривичном делу тешка телесна повреда из члана 121. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева браниоца окривљеног Сенада Османлића да је правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у радњама окривљеног нема елемената бића кривичног дела из члана 348. став 5. у вези става 1. КЗ, с обзиром да је окривљени критичном приликом испалио у правцу оштећеног један пројектил из свог дворишта у коме се у том тренутку налазио.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 348. става 5. Кривичног законика прописано је да кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја, чини онај ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. тог члана (ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљавајуће оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско – експлозивна средства), за чије набављање и држање има одобрење надлежног органа.

Имајући у виду да је у изреци првостепене пресуде наведено да је окривљени Сенад Османлић „... супротно одредби чл.5 Закона о оружју и муницији, неовлашћено носио ватрено оружје и муницију за чије набављање и држање је имао одобрење надлежног органа...“, по налажењу овог суда, у чињеничном опису радње извршења стичу се сва битна законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 5. у вези става 1. КЗ.

Стога су наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева којима се оспоравају чињенична утврђења суда оспоравањем мотива за извршење кривичног дела за које се окривљени оглашен кривим, као и свим оним што је уследило након испаливања првог пројектила, на који начин бранилац заправо указује на повреду члана 440. ЗКП, имајући у виду да, сходно одредби члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, наведена повреда не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци пресуде, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић